

Kijkop deWijk

4 • april 2018

Ummuhan Özogul-Basin van Stichting Turkse Vrouwencommissie:

Integratie moet van twee kanten komen

Al vele jaren zet ze zich op allerlei manieren in voor de integratie van de Turkse gemeenschap in Hellevoetsluis. Aan de andere kant probeert ze door de diverse activiteiten bij de Nederlandse Hellevoeters begrip te kweken voor haar oorspronkelijke landgenoten en Turkse gewoonten. “Maar”, vindt Ummuhan Özogul-Basin, “integratie moet wel van twee kanten komen. Mogelijk dat haar raadlidmaatschap – ze zit sinds ruim een maand voor het IBH in de gemeenteraad van Hellevoetsluis – daar ook een bijdrage aan kan leveren.

Ummuhan Özogul-Basin (53) is voorzitter van de Stichting Turkse Vrouwencommissie. In die functie probeert ze de integratie al meer dan negen jaar handen en voeten te geven. “Zelf noem ik het weleens ploeteren als ik Turkse dames in beweging probeer te krijgen. Maar dat geldt ook voor Nederlandse vrouwen, want hoe je het ook wendt of keert, men-

sen zijn in eerste instantie geneigd elkaar op te zoeken in wat vertrouwd is; soort zoekt soort. Want daar voel je je thuis; daar word je begrepen”, weet Ummuhan. Ze wijst erop dat veel Turkse vrouwen pas op latere leeftijd naar Nederland zijn gekomen en dat het dan moeilijk is om bijvoorbeeld goed Nederlands te leren. “Om eerlijk te zijn ploeteren wij als Turken nog

niet voldoende. Ik zeg de dames dan ook: ga nog meer naar buiten en zoek contact. Gelukkig luisteren ze naar me.”

Het blijft je moedertaal

Ummuhan moeten toegeven dat haar Facebook-pagina meer Turkse dan Nederlandse woorden bevat. “Eigenlijk hoort dat niet”, vindt ze. Ummuhan kijkt hierbij ook naar zichzelf. “Als ik een bericht in het Turks ontvang, reageer ik automatisch in het Turks. Het blijft je moedertaal; je bent ermee opgegroeid. Ik vind dat we elkaar moeten accepteren zoals we zijn. Door je afkomst volledig te verloochenen, raak je jezelf kwijt. Dat mag je ook niet verlangen van mensen die uit een ander land komen. Je bent trots op waar je vandaan komt, het is jouw identiteit. Als je die verliest, verlies je je eigen ik.”

Aan de andere kant heeft Ummuhan gemerkt dat Nederlandse Hellevoeters eveneens moeilijk uit huis te krijgen zijn. “Nederlanders moeten ook contact zoeken met mensen met een andere achtergrond. Dat gaat niet vanzelf. Het gaat nog moeilijker als het een Turkse organisatie is die een activiteit organiseert”, heeft ze ervaren. De Turkse kookworkshop daarentegen is een succes met al meer dan honderd cursisten. Elke cursus duurt twee weken en wordt verdeeld in twee groepen. “We koken samen Turkse gerechten en eten wat we hebben gemaakt ook samen op.” Ze vindt het erg leuk om te zien dat mensen met een niet-Turkse achtergrond zo enthousiast zijn. Niet moslims in Hellevoetsluis wil Ummuhan graag uitnodigen om een keer gezamenlijk de iftar-maaltijd te gebruiken. Dat is het moment tijdens de ramadan wanneer aan het eind van een dag vasten de gelovigen met elkaar eten. “We beginnen iftar traditioneel met soep, rijst en wat hartigs. Het is inderdaad een vrij lichte maaltijd. Daarna drinken we thee met iets lekkers daarbij. De volgende morgen nemen we voor het vasten wel een stevig ontbijt. Een hele dag niet eten en drinken is zwaar, vooral in de zomer als de dagen extra lang zijn.”

Stilstaan bij armoede

De ramadan begint dit jaar op 15 mei. Gelovige moslims houden zich dan gedurende vier weken aan de strenge regels van het vasten. “Elk jaar krijg ik er vragen over en probeer ik uit te leggen dat de ramadan meer is dan alleen niet eten tussen zonsopgang en zonsondergang. Het gaat erom dat we stilstaan bij

Ummuhan is in Turkije geboren. Op haar zesde is ze samen met haar moeder en zusje naar Nederland gehaald. Veel kan ze zich niet meer herinneren van haar jeugd in haar geboorteland. “Wat ik nog wel goed weet, is dat ik huilde als mijn zus naar school ging. Dat wilde ik ook. Mijn vader, die me zielig vond, is met de directeur gaan praten en heeft het voor elkaar gekregen. Ik het begin was ik een heel rustig kind; ik durfde nauwelijks wat te zeggen en keek liever de kat uit de boom. En toch was ik op het laatst de beste van de klas. Daar ben ik best trots op.” De overstap naar Nederland was groot en voor een klein kind moeilijk. Bovendien kwamen ze in een grote stad (Amersfoort) terecht, terwijl ze in Turkije het rustige dorpsleven waren gewend. “We spraken geen woord Nederlands en ik voelde me heel alleen. Mijn zus zat een klas hoger en omdat ik vooral veel huilde, hebben ze de deur tussen de twee lokalen opengezet zodat we elkaar konden zien. We zijn geweldig opgevangen en kregen naast school veel hulp van allerlei lieve mensen. De burens hebben zelfs de schutting tussen de tuinen weggehaald om ons als kinderen met elkaar te kunnen laten spelen. De buurvrouw was onderwijzeres en gaf ons bijles. Na al die jaren hebben we nog steeds contact. Ze zijn als broers en zussen voor ons.” Het eerste verjaardagsfeestje in de klas was een grote verrassing. Thuis in Turkije werden geen verjaardagen gevierd. De traktatie lieten de zusjes zich dan ook goed smaken. Ze wisten echter niet dat er varkensvlees in zat. Dat hoorden ze pas toen hun vader ernaar had geïnformeerd. “Hij was niet boos; hij begreep het wel. Hoewel we heel gedisciplineerd zijn opgegroeid, hebben we nooit een hoofddoek hoeven dragen. Hij vond dat het onze eigen keuze was. Als ik naar de moskee ga, doe ik trouwens wel een hoofddoek om. ‘Ik weet dat ze goed zijn van binnen; het geloof zit in ze’, zei mijn vader. En zo is het natuurlijk ook.” Ummuhan woont bijna 35 jaar in Hellevoetsluis, ze is getrouwd met Bayram en heeft drie kinderen, Ufuk, Musa en Fatma. Ze verheugt zich er erg op om oma te worden.

armoede, bij mensen die niet meteen naar een appel of boterham kunnen grijpen als ze daar trek in hebben. We denken er niet alleen aan, maar geven ook aan de armen, geven geld aan goede doelen. Natuurlijk geldt dit niet alleen tijdens de ramadan. Een moslim denkt en geeft altijd aan arme mensen”, geeft Ummuhan ter verduidelijking aan. Ze vindt vooral de gedachte die achter de ramadan schuilgaat zo mooi. “Het gaat ook om de innerlijke zelfbeheersing. Als het je lukt om niet te eten, ben je in je leven ook niet zo snel

geneigd gekke dingen te doen. Want de ramadan is zwaar; het gewone leven, zoals je werk, je huishouden en noem maar op, gaat in de weken gewoon door. Je moet de knop omzetten. Om eerlijk te zijn kijk ik altijd uit naar de ramadan. Het geeft je geestelijke rust en je krijgt er heel veel voor terug. Dat weet je pas als je het zelf een keer hebt ervaren.”

Gemeenteraadslid

De Turkse werknemersvereniging in Hellevoetsluis, de gemeente en PUSH hebben destijds aan de wieg gestaan van de vrouwencommissie. Het was de werknemersvereniging die Ummuhan heeft gevraagd de politiek in te gaan. Toen die vraag ook door de lokale partij aan haar werd gesteld, heeft ze zich op de kieslijst laten zetten. Door 297 voorkeurstemmen steeg ze van plaats zeven naar plaats vijf. Ummuhan is enthousiast aan de slag gegaan in de voor haar nieuwe omgeving. Haar aandachtsgebieden zijn zorg, welzijn en onderwijs. “Als ik iets beloof, wil ik het ook waar maken. Anders zadel ik mezelf met een groot schuldgevoel op. Zo zit ik ook in de politiek. Ik sta voor de Turkse gemeenschap, maar uiteraard niet alleen. Ik ben voor alle Hellevoeters gekozen.”

Zonnetje in Hellevoetsluis

Zonnetje en bloemen voor Margareth van Rooijen

Deze keer viel het zonnetje van Hellevoetsluis op Margareth van Rooijen, een bijzonder mens met passie voor cultuur en mensen. Het zonnetje is bedoeld voor vrijwilligers die vaak achter de schermen veel doen voor een organisatie. Het Centrum Vrijwilligerswerk Hellevoetsluis en PUSH zetten elke maand één of meer vrijwilligers in het zonnetje.

Margareth is jaren actief geweest bij de Volksuniversiteit. Weliswaar als betaalde kracht, maar in een team van vrijwilligers. Afgelopen maart nam ze afscheid van deze organisatie. Een organisatie die in haar tijd groeide van 2.000 naar ruim 6.000 cursisten. Een prestatie die is geleverd door het gehele team van de Volksuniversiteit. Margareth was de sturende kracht, maar de inhoudelijke zaken kwamen

van de vrijwilligers. Zij waren in de verschillende werkgroepen programma, financieel en administratie actief om alles in goede banen te leiden. De kracht van het succes lag volgens Margareth in de samenwerking. “Een ketting wordt gevormd door al haar schakels”, zegt ze. “De onderlinge sfeer was de motor van het geheel.” Twee keer per jaar werd een bijeenkomst georganiseerd waarbij men met elkaar creatieve dingen deed. De sfeer naar elkaar was open en gezellig. Voor de deelnemers werden ook leuke activiteiten georganiseerd, kunstreisjes, filmhuis. De momenten dat de medewerkers werden bedankt, waren voor een ieder bijzonder. Door de inhoud, maar zeker ook door de ludieke uitvoering. Omdat Margareth met haar team dit bereikt heeft, vonden wij het terecht om haar het zonnetje te schenken.

Buurtenin de Wijk

Helinium

De raafoto van de maand maart was volgens ons niet zo heel moeilijk, maar toch leverde de vraag geen reacties op naar de redactie.

De foto gaf een beperkt zicht op het gebouw van scholengemeenschap Helinium die ook aan de Fazantenlaan staat. De oorsprong van deze scholengemeenschap is de vorming van een dependance van de Brielse Rijksscholengemeenschap (RSG), de vroegere Hogere Burgerschool (HBS). Door de groei van Hellevoetsluis in de jaren zeventig werd de roep om meer voortgezet onderwijs dan alleen mavo steeds luider en kwam er dus naast een christelijke ook een bijzonder neutrale onderwijsinstantie met een dependance voor voortgezet onderwijs. De school werd vooral bekend door het kunstwerk van de honden dat werd aangeboden bij de realisatie van de noodbouw. Al snel ging de gedachte uit naar een fusie tussen de mulo aan de Opzoomerlaan en de Brielse dependance. De nieuwe Hellevoetse scholengemeenschap kreeg de naam Helinium. In de school was een verdiept gelegen overblijfruimte gerealiseerd. Dit fraaie podium werkte uitnodigend naar verenigingen voor het geven van uitvoeringen. Zo ontstond er behoefte aan een vorm van theater dat de naam van het kunstwerk kreeg; Twee Hondjes. De

gemeente was voortvarend en er werd een definitief gebouw gerealiseerd waarna de gemeentelijke mavo werd overgeplaatst. Het oude schoolgebouw in de vesting is toen verbouwd en is nu in gebruik als theater, muziekschool, kunsttuin en radiostudio. Het theater behield de naam Twee Hondjes, maar het kunstwerk bleef staan waar het geplaatst was, bij de school aan de Fazantenlaan.

In de Romeinse tijd (rond het begin van de jaartelling) was Helinium de naam voor de gezamenlijke monding van Rijn, Maas en Schelde. Dit brede water lag iets ten noorden van het huidige Hellevoetsluis. De school verwijst met deze naam naar Hellevoetsluis als stad aan het water. Bovendien verwijst de naam naar de Romeinse beschaving die van grote invloed is op onze westerse samenleving. Zo verbindt de naam Helinium natuur met cultuur: belangrijke inspiratiebronnen voor het onderwijs aan de Hellevoetse scholengemeenschap.

Wat is dit?

Weet u meer over de locatie op bovenstaande foto? Laat het ons weten. U kunt uw reactie sturen naar Redactie Kijk op de Wijk, Sportlaan 1, 3223 EV Hellevoetsluis of opbouwwerk@stichting-push.nl

Beter zichtbaar door huisnummerborden

Om alle woningen duidelijker zichtbaar te krijgen, is Maasdelta in samenwerking met de firma Durft gestart met het plaatsen van nieuwe huisnummerborden. Niet alleen bezoekers profiteren van deze aanpassing, maar ook medewerkers van pakketdiensten en TNT. En misschien wel het allerbelangrijkste hierbij, hulpdiensten als ambulance en brandweer, hebben er ook baat bij.

Een groot aantal is al geplaatst en waarschijnlijk volgen er nog een aantal. Wanneer u als huurder vindt dat de huidige nummering van een complex ook wel wat aandacht verdient en duidelijker zou kunnen, laat het gerust weten via het hoofdtelefoonnummer van Maasdelta. Dan bekijkt de woningcorporatie wat de mogelijkheden zijn.

Wijkbeheer biedt ondersteuning

Wilt u weten wat er in uw buurt te doen is? Heeft u vragen of opmerkingen over uw buurt? Wilt u een leuke activiteit organiseren met buurtgenoten? Wilt u samen met de buurt uw woonomgeving opknappen? Heeft u ideeën en wilt u daarbij ondersteuning van het wijkbeheer?

Neem dan contact met ons op! Dat kan via de Stichting PUSH, telefoon 316 688, of met Richard Berends (gemeente), telefoon 14 0181. U kunt ook per e-mail contact opnemen via wijkbeheer@hellevoetsluis.nl. Meer informatie over wijkbeheer kunt u vinden op de website van de gemeente: www.hellevoetsluis.nl onder de tab gemeenteloket.

Wijkmeester Robert Korten

Robert Korten is wijkmeester bij woningbouwcorporatie Maasdelta in Hellevoetsluis. Zijn opleiding als timmerman en metselaar heeft hij gediplomeerd afgerond en met de nodige ervaring van 25 jaar in de nieuwbouw - met zijn knieën in de modder, zoals hij het zelf zegt - heeft Robert het vak geleerd.

Na verloop van tijd is Robert (48) gaan werken voor een onderhoudsbedrijf als servicemonteur. Naar aanleiding van een advertentie solliciteerde Robert bij Maasdelta en kwam er in vaste dienst als servicemonteur.

Op 27-jarige leeftijd verhuisde hij met zijn gezin vanuit Rotterdam naar Hellevoetsluis, omdat hij en zijn vrouw niet wilden dat hun nu 21-jarige dochter in die wijk in Rotterdam waar ze woonden, zou opgroeien. "De mensen zijn hier vriendelijker en meer open. Wij gaan niet meer terug", zegt Robert.

In eerste instantie werkte Robert als servicemonteur, maar door omstandigheden is hij op kantoor terecht gekomen waar hij de planning en administratieve werkzaamheden voor zijn rekening nam. In de loop van de tijd maakte Robert zich de werkprocessen binnen wijkbeheer eigen en paste er een aantal aan zodat er inzichtelijker gewerkt kon worden en klanten beter en sneller geholpen konden worden.

Korte lijntjes

Ongeveer één keer in de maand loopt Robert Korten met de wijkmeesters van Maasdelta door de verschillende wijken van Hellevoetsluis. Soms gaat hij met een woonconsulent op pad of met een wijkmeester om problemen te inventariseren en daarnaar te handelen. Bij acute gevaarlijke situaties kan er direct ingegrepen worden door de aannemer

of door de gemeente in te lichten die er dan voor kan zorgen dat een acuut gevaarlijke situatie nog dezelfde dag wordt opgelost. "Dat is werken met korte lijntjes", geeft Robert aan.

Robert werkt samen met zijn collega's. Zij hebben mede een maatschappelijke functie en zijn de ogen en oren van de buurt. Door klachten die uit een buurt komen over bijvoorbeeld een verwaarloosde tuin, wordt er verder gekeken naar de oorzaak. Wat is er eventueel nog meer aan de hand? Vaak wordt dan een woonconsulent ingeschakeld om alles weer goed te laten verlopen, zodat die tuin netjes blijft, want vaak zijn er diepere problemen die opgelost moeten worden. Robert: "Maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen voor bewoners en de buurt. Samenwerking met alle instanties, zoals brandweer, politie en maatschappelijke instanties is belangrijk zodat er goed samengewerkt kan worden om problemen op te lossen of te voorkomen."

Twee wijkkantoren

Er zijn vier wijkmeesters die dagelijks door de wijken lopen en op de hoogte zijn van elkaars doen en laten. Er zijn twee wijkkantoren; op de Parnassia en op de Zalm waar wijkmeesters geregeld zijn. Robert vindt het belangrijk om met bewoners in contact te blijven als een probleem meer tijd in beslag neemt dan aanvankelijk gedacht. "Als je op de bus moet wachten dan weet je dat die komt", zegt hij. "Maar als je niet weet wanneer iets gedaan gaat worden, dan is wachten erg lastig. Wij laten dan daarom weten dat eraan gewerkt wordt en mensen niet vergeten worden. Wij doen allemaal ons best, maar het blijft natuurlijk wel mensenwerk."

Via de site van Maasdelta worden mededelingen gedaan die van belang zijn voor de woninghuurders van Maasdelta. Mensen die geen internet hebben, krijgen een brief zodat zij ook op de hoogte zijn van wat van belang is. Daarnaast is er het Klant Contact Centrum waar alles binnenkomt en van waaruit alles wordt gecoördineerd. De wijkmeesters worden binnenkort beter herkenbaar. Ze gaan jassen dragen met meer in het oog springende kleuren waardoor ze ook gemakkelijker benaderbaar zijn. Maasdelta kan helpen met heel veel dingen, zoals het lenen van een aanhanger om bijvoorbeeld tuinafval af te voeren. Met overleg en gewoon vragen kom je een heel eind bij Maasdelta en dat is fijn om te weten. Iedere dag hebben de wijkmeesters contact met Robert Korten over de werkzaamheden binnen Maasdelta; zo werken zij samen als team. Robert Korten, een bevlogen man binnen Maasdelta. De wijkmeesters zijn in dienst van Maasdelta, niet in dienst van de gemeente Hellevoetsluis. Woningeigenaren met klachten kunnen niet bij Maasdelta terecht, maar bij de gemeente.

Gezinsmiddag van Kledingbank

Op zaterdagmiddag 12 mei organiseert de Kledingbank Zuid-Hollandse Eilanden in Hellevoetsluis een gezellige gezinsmiddag voor de minimagezinnen in Hellevoetsluis (en omstreken). Deze gezinnen zijn veelal al klant bij de Kledingbank (en/of Voedselbank) en de vrijwilligers van de Kledingbank vinden het belangrijk dat ook de gezinnen die minder te besteden hebben een leuke dag kunnen hebben. Vandaar dit initiatief.

Net zoals op de kerstmiddag vorig jaar mogen de kinderen wat speelgoed uitzoeken om mee naar huis te nemen. Deze keer wordt de middag uitgebreid met leuke activiteiten, zoals een springkussen (bij mooi weer uiteraard) schinken en er is een goochelaar. Verder is er wat lekkers te eten en drinken, ook voor de ouders. Voor de vaders en moeders wordt ook iets leuks geregeld. En... de dag volgend op de gezinsmiddag is het moederdag. Deelname aan de gezinsmiddag is gratis. Aanmelden mag, maar is niet verplicht: kledingbankzuidhollandzuid@gmail.com Locatie: Kledingbank Hellevoetsluis, Brielsestraatweg 3c (net voor de Vestingpoort.) Tijdstip van 13.00 tot 17.00 uur

Uit onderzoek bleek dat er een sterke behoefte is aan een kleding- en speelgoedbank voor de 16.000 huishoudens die onder de armoedegrens leven. Vandaar de Kledingbank Zuid Hollandse Eilanden. Het sociale aspect speelt ook een rol en

daarnaast probeert de organisatie eenzame mensen uit hun isolement te halen. De primaire doelstelling is om vanuit de christelijke en humane overtuiging de medemens te helpen die van een minimuminkomen moeten rondkomen en ze te voorzien van gratis kleding en schoeisel. De kledingbank werkt met doorverwijzingen van instanties waarmee de kledingbank contact heeft. Dat zijn onder meer zorgservicecentra, voedselbanken, kerken, bewindvoerders, scholen, Vluchtelingenwerk, sociale- en maatschappelijke instellingen en gemeenten. De kledingbank is er voor mensen met een minimaal inkomen lager of gelijk aan het bijstandsniveau. Er is geen inkomen-

stoets; de instellingen beoordelen zelf of iemand in aanmerking komt of niet. Mensen met een inkomen op of onder bijstandsniveau én de groep die in financiële nood zit door ontslag, echtscheiding of schuldenproblematiek, hebben een doorverwijzing nodig De Kledingbank accepteert verwijsbrieven van onder andere de volgende instanties: Vluchtelingenwerk, Voedselbank, thuiszorg, psycholoog, sociale dienst, wijkteam, maatschappelijk werk, consultatiebureau, huisarts, schoolarts, schooldirectie en schuldsanering. De vraag naar gebruikte kleding, tassen, schoenen en linnengoed is enorm groot. Op afspraak kan de kleding bij u thuis worden opgehaald (0181-778150).

Telefoonnummers

Gemeente Hellevoetsluis: 14 0181
Woonterfpunt MaasDelta: 603 703
Politie: 0900 8844
Stichting PUSH: 316 688

Fotografie

Rob Berkhuizen
(en anderen)

Colofon

Redactie Kijk op de Wijk,
p/a Sportlaan 1,
3223 EV Hellevoetsluis.
redactie.kijkpdedewijk@stichting-push.nl

Contactpersoon redactie:
Team Wijkbeheer
gemeente Hellevoetsluis
telefoon 14 0181